

Schjedne napominanja kdobremu sadzerze- nju pscheczivo Bohu, blischemu a sebi samemu.

Pscheczivo Bohu bydź staj-
nje prawy a bohabojasny, sebi
potřiwny a strojby, druhim swu-
trobu sprawny: Tak budjesch
ty so Bohu a cjlowekam spo-
dobacz.

2. Nech Boh we twojej duschi
swoje cjinjenje ma. Pschetož
jeniczki skutk, kotryž Boh we
tebi czini, je wele ljepschi a kraš-
nischy, dnžli schitko, schtož zny
swjet wot spoczatka czinit je.

3. Wopomn husto wobem-
djene rjechi, so by twoja wu-
troba Božu srudnosz mjela a
teho swjateho Ducha troschta
dostojna byla.

4. Wopomn husto surowu
prawdosz Božu, tak budjesch
ty so jeho prawje bojecz; a
jeho smilnosz, tak budjesch so
jemu prawje dowjericz moz.

5. Pytaj se wschej swjer-
noszju, tak by sebi a swjetej
wotemrjet, tak czinisch ty Bo-
hu wele šlotšische a spodobni-
sche wonenje, dnžli by ty wele
stow molow Wotze nasch po
waschnju se swojim ertom spje-
wał.

6. Wumr rad, dofelz žiwny
šny, da budjesch ty tež, dnž
wumresch, žiwny.

7. Wjer wjeszje, so je zylje
nemožno, Božu a teho swjeta

lubosz a pscheczelstwo romadzi
wuziwacz.

8. Želi so ty s dobrej wolu
a šoschtom šte myšlje a ne-
wuzitne ryczje lubujesch, da
wotewrisch ty durje twojeje
wutrobny czertej, so by twoju
duschu wobšnynt.

9. We wschjem twojim czi-
njenju wopokaz wjernosz, psche-
tož rot, kotryž swolu kje ryczi,
mori duschu.

10. Budjeschli ty sluboszju
k Bohu twoju wolu pojimacz a
šlamacz, da budze won slu-
boszju k tebi twojich nepsche-
czelow wolu zylje kniczomnu
czinicz.

11. Prozuj so, so by we
twojimaj woczomaj najmenschi
był. Pschetož wulkosz a woško-
kosz jeneho šcheszjana newob-
steji; ale stajnje we poniznoszi
a niskoszi bycz.

12. Wopokasaj poniznosz a
lubosz, pschetož bez poniznoszje
ku schitke druge poczinki šte a
rjeschne, a schtož so we pra-
wej luboszi Bozej nestane, to
pola Boha mene placzi, dnžli
niczo.

13. Žesch ty druhich njeschto
wuczicz, da czin jo sam, hewak
šny ty sawednik a pohorschujesch
ludzi.